

ladelsen deraf aldeles ikke sigte til at gjøre nogen Forandring, men er blot foranlediget derved, at man fandt, at Sagen ikke hørte hjemme i den særlige Forsatning. Naar den ærede Ordfører har ytret, at han ikke kan indsee, hvorfor der i Slutningen af § 5, hvor der tales om Undtagelser fra den almindelige Regel om, at Embedsmænd kunne affødiges med Pension, og at de, som en Følge deraf, naar de ikke forbryde deres Embede, i Almindelighed maae affødiges med Pension, er sagt, at Undtagelserne kunne bestemmes ved Lov, istedetfor at sige, at de bestemmes ved Lov, saaledes som der staaer i Grundlovens Artikel 22, saa ligger Grunden dertil i, at det ellers kunde synes, som om det absolut skulde gjøres Undtagelser. Alt, hvad der kan siges i Grundloven, er dog, at der kan gjøres Undtagelser fra den Regel, at Embedsmænd kunne affødiges af Regeringen, og at de da skulle have Pension efter Pensionsloven. Den ærede Ordfører har meent, at det kun var en meget ringe Forandring, der er foreslaaet i § 6. Naar det i Udkastet hedder, at Rigsdagen skal træde sammen hvert andet Aar, istedetfor hvert Aar, saa maa jeg dog bemærke, at denne Forandring baade er vigtig, og har sine meget gode Grunde. Foruden at det dog virkelig er meget almindeligt følt, at Rigsdagens hyppige Sammentalder medføre store Ulemper, især da den gjerne varer temmelig længe, saa synes det at være indlysende, at, naar man, foruden en særlig Rigsdag for Danmark, endnu skal have en fælles for hele Monarchiet, hvori det idetmindste er rimeligt, at en stor Deel af de Mænd, der have Sæde i denne Forsamling, ogsaa saae Deel, og hvori de samme Ministre ogsaa bør møde som i denne Forsamling, saa vilde det være uoverkommeligt at holde Rigsdag hvert Aar, i Særdeleshed naar man skulde antage, at der ogsaa skulde holdes Fællesforsamling hvert Aar, hvilket under hiin Forudsætning kunde synes endogsaa at have meget for sig. Jeg har ikke nogen bestemt Mening om, hvorledes Forholdet i den omhandlede Henseende vil stille sig. Det kunde jo synes ganske passende, at enhver af disse Forsamlinger holdes hvert andet Aar, det ene Aar en Fællesforsamling og det andet Aar en særlig Rigsdag for Danmark. Det

var vistnok politisk Betsæftigelse nok for Folket, og for Ministeriet vilde det vistnok ogsaa være det Høieste, man kunde overkomme. Den Omstændighed, at der er Rigsdag hvert Aar, sætter allerede Ministeriet ud af Stand til, saaledes at besæftige sig med almeenvigtige Lovarbejder, som det gjerne vilde, og som man undertiden meget stærkt fordrer af det; thi en stor Deel af Tiden gaaer jo hen med Rigsdagen. Det forekommer mig derfor, at det fra alle Sider var ønskeligt, at Rigsdagen, naar den nye Grundlov træder i Kraft, kun samles hvert andet Aar for Danmarks Vedkommende; derhos vilde naturligvis og en Fællesforsamling blive holdt hvert andet Aar, eller hvorledes det nu maatte blive bestemt, hvori Deeltagelse ogsaa maatte finde Sted fra dansk Side. Denne Fællesforsamling vil ogsaa i høj Grad komme til at besæftige Ministrene, da de ligesaavel vilde være nødsagede til at møde ved Fællesfagers Foretagelse, som er Noget af det Vigtigste for Landet, og kræver den allerførste Omhu og Overtænkning fra Regeringens Side. Den ærede Ordfører paaberaabte sig, at det ikke var af stor praktisk Betydning, enten Grundloven paabyder, at der skal holdes Rigsdagsmøder hvert Aar eller hvert andet Aar, siden der dog er tilføjet, at Forandringer deri kan ske ved Lov; det er aldeles det Samme, som ogsaa blev sagt under Forhandlingerne paa Rigsdagen i 1848—49. Det fra Regeringen forelagte Lovudkast indeholdt kun, at Rigsdagen skulde holdes hvert andet Aar, og dette Udkast kom dog fra Mænd, som vistnok have følt saa varmt for vor constitutionelle Frihed som nogen Anden, og som den constitutionelle Dyrkelse skulde saameget; men de havde ikke forlangt mere end Rigsdag hvert andet Aar. Det blev imidlertid af Udvalget under Forhandlingen antaget, at det var godt, at der blev holdt Rigsdag hvert Aar; der blev derimod gjort mange Indvendinger, og i Særdeleshed paaberaabte man sig, at den Omstændighed, at man i større Stater, der have mange politiske Berøringer, har Folkerepresentationer, der samle sig hvert Aar, ikke kunde passe sig for Danmark, hvorefter det mere passende sig for Danmark, at Folkerepresentationen samlede sig